Ч. 56 Пятниця 12 (24) марта 1899. Рік IX

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Сойм краєвий.

На вчерашнім засіданю відповідав правительственний комісар на інтерпеляциї між иншими на інтерпеляцию пос. Осуховского в справі реконструкциї державного гостинця з Самбора до Турки. Радник Двору ґр. Лось сказав, що знимку і поміри для переложеня стрімких просторів добромильского гостинця межи Розлучем а Туркою зроблено ще в 1895 р. а самі проекти в 1896 р. Пізнійше однакож показала ся потреба часткового їх переробленя і ту замотану роботу поручено технічному відділови ц. к. староства в Самборі. Робота вже кінчить ся а реферат буде предложений ц. к. міністерству справ внутрішних до остаточного порішеня.

Відповідаючи опісля на інтерпеляцию в справі фонду пропінацийного заявив правительственний комісар, що для успокоєня інтерпелянтів і ширшої публики може рішучо заявити, що дирекция фонду пропінацийного признає вповні засаду, після котрої всякі резерви фонду повинні бути льоковані в спосіб відповідаючий правилам пупілярної безпечности і що має намір держати ся точно тої засади.

Коли на порядку дневнім станула справа польскої школи в Бялій, упімнув ся при сій нагоді пос. Окуневский о руску семінарию учительску в Коломиї та вносив, щоби комісия шкільна як о школі в Бялій так і о семінариї учительскій в Коломиї здала справу ще сеї сесиї. — Ухвалено внесене референта і додаток пос. Окуневского.

Членом Видїлу краєвого з більшої посільности на місце Едв. Єнджейовича вибрано пос. Мечислава Онишкевича.

Справа зміни ординациї виборчої спала четвертий раз з порядку дневного задля браку кваліфікованої більшости. Було всего лиш 105 послів а треба було 114.

По сім ухвалив сойм без дискусиї резолюцию взиваючу краєву Раду шкільну, щоби старала ся обнизити ціну книжок шкільних для шкіл народних особливо в найнизших клясах.

Широку дискусию викликало справоздане з внесеня пос. Крамарчика о заведене семінарий учительских низшого типу. В дискусиї забирали голос посли: Цілецкий, Бойко, — котрий назвав педаґоґів системи пос. Крамарчика „однорічними охотниками“ — і Преосьв. еп. Чехович — котрий застеріг ся против того уступу бесїди пос. Бойка, в котрім він згадав про політику сьвящеників — і др. Остаточно сойм ухвалив внесеня комісиї. — Внесенє пос. Бернадзіковского, щоби заведено знов ширші конференциї учительскі, відкинено.

Дальше ухвалив сойм завізвати правительство, щоби оно основувало бодай дві школи реміснячі в краю, а що до місця порозуміло ся з Видїлом краєвим; поручив Видїлови краєвому: постарати ся о заведенє курсів майстерских для тих ремесел, для котрих нема шкіл фахових; постарати ся у правительства, щоби сьвідоцтва краєвих шкіл надавали право до самостійного виконуваня ремісла. — Сойм позволив Видїлови краєвому ужити кредитів до висоти 6000 зр. на висшу державну школу торговельну, наколи взагалі така школа ще сего року буде основана.

По залагодженю ще кількох поменших справ закрито засїдане а слідуюче назначено на вечер.

Проєкти підвисшення платні народних учителів.

На підставі ухвал анкети, зложеної з послів, що належать до соймових комісий: буджетової і шкільної, уложив краєвий Видїл два проєкти законів о підвисшеню платні народних учителів, — оден для учителів сьвітских, другий для учителів религії. Після першого проєкту, платня учителів шкіл народних має бути така:

I. кляса платні учителів у Львові і в Кракові остає без зміни: половина посад по 900 зр. а друга половина по 800 зр.

II. і III. кляса мають бути злучені в одну клясу, в II-у. Обіймати она буде 30 міст, підлягаючих громадскому законови з року 1889. Міста ті є: Бережани, Бохня, Броди, Бучач, Бяла, Вадовиці, Величка, Горлиці, Городок, Дрогобич, Жовква, Золочів, Коломия, Коросно, Новий Санч, Перемишль, Подґурже, Ряшів, Самбір, Снятин, Сокаль, Станиславів, Стрий, Сянок, Тарнів, Теребовля, Тернопіль, Яворів, Ярослав, Ясло. Доси виносила платня в II. клясі 700 зр., а в III. 600 зр. Тепер в II. клясі, що має повстати з дотеперішної II. і III.-ої, одна четверта учителів має дістати по 800 зр., друга четверта по 700 зр., а остала половина по 600 зр.

III. кляса обіймати буде 130 міст, підлягаючих громадскому законови з дня 3. липня 1896, а платня для 25% учителів буде виносити замість 600 зр. по 700 зр., для 35% учителів замість 500 зр. 600 зр., а осталих 40% замість 450 зр 500 зр.

IV. кляса має обіймати решту місточок і громади сільскі, а платня буде для одної четвертої учителів по 500 зр., для другої четвертої по 450 зр., а для осталої половини по 400

---

20)

В ДЖУНҐЛЯХ.

(З анґлійского — Редярда Кіплінґа).

(Дальше).

— А щож.... щож тепер буде? — спитав малий Тумаі.

— Що буде?.... Ну, може дуже зле бути! Сагіб Мек Кін носповна розуму.... а хиба-ж би він ходив полювати на отсї дикі чорти, як би не то? Може ще схоче зробити з тебе ловця від слонів — тогди будеш мусів в ночи спати де в отсих джунґлях, заражених пропасницею, аж в Кеддазі розтратують тебе на смерть. А то все длятого, що ти такий дурний, ти непотрібе.... Але може ще сим разом якось добре піде. На другий тиждень кінчать ся лови, а тогди нам людем з долів кажуть вертати назад на свої стациї. Тогди будемо знов маширувати по гладких дорогах, та забудемо на то ціле дурне польоване. Так, синоньку, я дуже на тебе за то гніваю ся, що ти мішаєш ся до річий, до котрих по правді лиш отсї замацені люди з джунґлів в Асамі належать. Каля Наґ слухає лиш мене а більше нікого, і длятого мушу вертати з ним до Кеддаги, але его можна ужити лиш до борби, а не до того, щоби путати дикі слоні. І длятого сиджу я спокійно на его хребті та можу робити собі вигоду, як пристало на Магута, — кажу на Магута, а не простого звичайного ловця, — і на чоловіка, що дістане вислуженину, коли скінчить ся его служба. Хиба-ж має родина Тумаів аж на то зійти, щоби де в якій Кеддазі валяти ся в болоті? Ох, ти недобрий хлопчище! Ти недобра дитино! ти непотрібе — вступи ся менї з очий і обмий Каля Наґа — а не забудь і на уха, та подиви ся, чи не вбив собі де терне в ногу — а нї, то сагіб Мек Кін зловить тебе як би ти був яке слонятко а не мій син — і зробить з тебе замащеного ловця, нужденного стежника, старого медведя з джунґлів. А яка то буде ганьба! Ох! Щезай від мене! — —

Малий Тумаі забрав ся, не писнувши і слова, але все, що єму лежало на серци, розповів свому приятелеви Каля Наґови. — Ну, нічого — казав він, оглядаючи єму ноги. — Нехай сварить, Кальо. Они сказали сагібови Мек Кін як менї на іма.... а може.... може.... хто знає? Гей! То-ж то грубе терне вбило ся тобі в ногу.... стій тихо.... Гей! От вже й вилїзло!

Через кілька слідуючих днів приводили слонів зі всїх сторін. Дикі мусїли ходити то сюди, то туди межи двома освоєними, щоби привикнути до маршу в долинї, а богато чорних і білих людий списувало докладно, кілько було наметів, посторонків, плахт і тим подібних річий. А відтак зробив ся великий рух в цілім таборі, бо приїхав могутний сагіб Мек Кін на своїм розумнім слоні Пудмінї, щоби виплатити людем їх платню. Під якимсь деревом сидів чорний писар; він кождому чоловікови відрахував его гроші, сагіб кивав головою або позивав, а той чоловік прилучив ся відтак до довгого ряду слонів, що стояли готові до дороги. Богато сторожів, ловців і погоничів, людий, що належали до постійних кеддагів, і рік за роком перебували в джунґлях, сидїли на своїх великих зьвірах або посїдали попід дерева з рушницями в руках і кепкували собі з погоничів, що відбирали свою платню або сьміяли ся, коли який із сьвіжо зловлених слонів выхопив ся з ряду і уганяв доокола та сопів. Великий Тумаі пустив ся до писаря а малий Тумаі і собі в слід за ним. Тогди відозвав ся Махва Аппа, старший над стражниками: Дивіть ся — онтам біжить той, що придав би ся на ловця слонів. Шкода би того молоденького когутика з джунґлів, щоби він змарнував ся на долах.

Сагіб Мек Кін мав уха з заду і переду — зачув би хоч би й який маленький шелест, а того й було потреба для чоловіка, що підслухує найможчаливійшу із всїх живучих тварий — дикого слоня. Сагіб обернув ся і поклав ся як довгий на хребті свого слоня. — Гальо! — відозвав ся він. — Що ти хотів тим сказати? Я ще не видів чоловіка з долів, щоби умів хоч би й нежвого слоня так спутати як потреба.

— Ах — таж то не чоловік — то ще хлопець. По послїднім польованю поліз він в ого-

зр. (доси одна четверта побирала по 400 зр. а остaлі по 350 зр.) При посуваню на перший степень платні (500 зр.) краєва рада шкільна буде уважати на родинні відносини кандидата.

У виділових школах проект установляє такі платні:

I. кл. у Львові і в Кракові замість дотеперішних 900 зр. в одній половині по 1000, а в другій по 900 зр.

В II. клясі, обіймаючій дотеперішну II і III-ту (як повисше) платня замість дотеперішних 800 і 700 зр. виносити має 900 і 800 зр.

За те відпадуть додатки особисті, признані учителям на підставі дотеперішного закона, по 100 зр. в сільских громадах, положених в округі трех кільометрів коло Львова і Кракова з Підгуржем, а по 50 зр. в громадах сумежних з містами II кляси та в місцях купелевих і осередках гірничого промислу.

Закон сей має війти в житє з днем 1 січня 1900 р.

Краєвий Виділ не згодив ся в сім проекті з внесенем анкети, ухваленим на жадане п. Козловского, щоби також некваліфікованим помічникам-учителям підвисшити платню з 250 зр. на 300 зр., уважаючи за річ несправедливу признавати однакову платню тимчасовим учителям так кваліфікованим як і некваліфікованим (без іспиту зрілости з учительскої семінариї).

Через підвисшене платні народним учителям по мисли сего проекту збільшить ся річний видаток о квоту около 310.000.

Другий проект відносить ся до підвисшеня винагороди за науку религії в публичних школах народних. В дотеперішнім законі з д. 1 грудня 1889 р. §. 1 постановляє, що постановлений при народній школі учитель религії обовязаний є уділяти 28 годин за додатковою винагородою. Отже новий проект постановляє, що по-над 28 годин тиждневo учитель религії не є обовязаний учити, а „коли добровільно уділяє науку в більшім числі годин (ніж 24), то належить ся єму додаткова винагорода за кожду годину по-над число 24“.

В тім самім параграфі проект додає ще постанову, що „де обставини сего вимагають, може краєва рада шкільна в порозуміню з краєвим виділом настановити учителя религії при школі чотиро- або більше клясовій, вкладаючи на него обовязок учити религії аж до назначеного законом числа годин також в школах инших місцевостий, належачих до тої самої парохії чи то ісповідної громади“.

Новинки.

Львів дня 23-го марта 1899.

— **Преконізация** Преосьв. Митрополита Юл. Куиловского відбуде ся на найблизшій папскій консисториї, назначеній на день 28-ого с. м. В тій самій консисториї відбуде ся також преконізация станиславівского епископа Преосьв. Андр. Шептицкого. Інсталяция Митрополита назначена після дотеперішної програми, на день 5-ого мая с. р. а в кілька днів пізнійше має відбути ся консекрация о. Шептицкого на станиславівского епископа в архикатедральній церкви сьв. Юра у Львові.

— **В терезияньскій академії войсковій** опорожнило ся шість безплатних місць, на котрі Міністерство війни оголошує конкурс. Місця ті отвирають ся з початком шкільного року 1899/900 (21-го вересня). Право старати ся о одно з тих місць прислугує особам приналежним до країв заступлених в раді державній. Кандидати мають виле́гітимувати ся відповідним сьвідоцтвом середного заведеня наукового в Австриї. Покликані до войска не можуть одержати уміщеня в академії. Кандидати приняті будуть увільнені і від оплати шкільного впису. Кандидати мають зложити вступний іспит і на случай принятя до академії мусять з'обовязати ся до продовженої служби активної. Подання треба вносити просто до міністерства війни найпізнійше до дня 31-го липня 1899 р. До подання належить долучити: метрику хрещеня, сьвідоцтво приналежности, цілорічне сьвідоцтво шкільне за р. 1898/99, сьвідоцтво моральности, сьвідоцтво здоровля і фізичної здібности кандидата, виставлене войсковим лікарем, вкінци деклярацию, з'обовязуючу до відслуженя в активній службі вимаганого числа літ.

— **Курене тютюну а студенти.** У всіх середних школах в Кракові відчитано в послідних днях розпорядженє старости п. Лясковского, котрим заборонено ученикам курити папіроси і цигара на публичних місцях. Рівночасно наказано поліциянтам, щоби курячих студентів задержували і записували собі їх назвиска. Наколи-б студент опирав ся, має поліциянт право відвести его на поліцийну інспекцию.

— **Нове товариство** „Спілка для господарства і торговлі“ засновує ся в Перемишли. Конститууючі збори відбули ся нині, дня 23 марта. Цілею товариства єсть піднесене господарства і торговлі помеж членами своїми і поліпшене їх добробиту. До осягненя тих цілий товариство буде: а) в популярних викладах на економічних зборах заохочувати своїх членів до поступової господарки; б) скликувати економічні віча і наради; в) видавати фахові часописи і господарско-торговельні книжки і брошурки; г) посередничити в спроваджуваню штучних навозів, машин господарских, насіня і т. д.; д) занимати ся торговлею і посередничити в гійже; е) оснувати філії, агенциї і закладати склади товарів, зсипи збіжа і т. п; ж) піднимати ся доставі; з) опікувати ся і організувати крамарство і торговлю по селах; к) старати ся о гуртовні склади товарів для сільских крамниць.

— **Фальшиві однокороні́вки** появили ся у Львові. Они дуже добре підроблені, але не мають на березї латиньскої написи Viribus unitis, яка є на правдивих коронах.

— **До Канади.** З Поділя пишуть: Рух еміграцийний на Поділю знов проявив ся сильно, як звичайно під весну. З декотрих сіл як Постолівка, Раштівці, Саджавки, Зелена, Вікно і Остапе вибирають ся до Канади і зачинають спродувати поле. Оповідають собі, що там будуть часто їсти мясо з заяців, а тут всего раз їдять мясо на Великдень. Також до Босни вибирає ся по кількоро людий з кількох сіл (Паївка, Красне). Також до Канади виеміґрувало з Михальча і Чагара на Буковині около двіста селян. Дуже сумний знак!

— **Дар султана.** Перед кількома місяцями одержав австрийский консуль в Константинополи поручене закупити пару „ангорских“ кіз. Однако позаяк турецке право заборонює вивозити ті кози поза границї турецкої держави, то консулят звернув ся до турецкого правительства о окремий дозвіл на то на основі султаньского „іраде“. Султан дізнавшись о тім, велів післати до Відня в дарі 13 штук прехороших ангорских кіз.

рожу помежи диких слонів та кинув Бармаї посторонок, коли ми брали ся відлучати тото перісте слонятко від его матери.

Махва Аппа показав на малого Тумаї. Сагіб Мек Кін подивив ся на него своїми проникаючими очима, а малий Тумаї поклонив ся аж до самої землі.

Отсей малий кинув посторонок? Таже він ледви що від землі відріс. Малий, ходи сюди — як тобі на імя?

Малий Тумаї так напудив ся, що аж не міг говорити — але Каля Наґ поза ним на даний знак рукою вхопив его своїм хоботом і підніс високо у воздух та наставив его могутному сагібови просто до очий. Тогди хлопець закрив собі очи руками— бо то була преці дитина, котра у всім, що не відносило ся до слонів, була так несьміливa, як лиш може дитина бути несьміливою.

— Ого! — сказав сагіб Мек Кін і усьміхаючись погладив ся по вусах — а на що ти научив того чорного ужа тої штуки? Чи не на то, щоби ти міг красти з дахів зелене збіже, коли его там розложать, щоби оно сушило ся?

— Не зелене збіже, покровителю бідних— але мельони! — сказав малий Тумаї, а всї що були при тім розсьміяли ся на весь голос. Майже всї они коли були молодими, вичували слонів тої штуки. Малий Тумаї висів тепер вісім стіп понад землею у воздусї і рад би був так само глубоко запасти ся під землю.

— То мій син, сагібе — відозвав ся великий Тумаї і зморщив чоло. — То дуже недобрий хлопчище і згине ще в кримінaлі, сагібе.

— Сумніваю ся — відповів Мек Кін, а очи его ніби аж впили ся в великого Тумаї.— Хлопець, що таким ще молоденьким важить ся зайти в повну кеддагу, не кінчить в криміналі. Диви ся тут, малий, на тобі чотири анни, купи собі за них цукорків — бо ти добре зробив і маєш голову під твоїм довгим волосєм. Рости борзо, а тогди може будеш ще й сьміливим ловцем.

Великому Тумаї лице аж потягнуло ся, як би проковтнув квасний огірок, а сагіб говорив дальше: Але не забувай, що кеддаги то не місце до забави для дітий.

— То вже мені не вільно ніколи туди заходити? — спитав малий Тумаї уриваним голосом.

— Чому ні? — Сагіб Мек Кін усьміхнув ся незначно і погладив ся знову по вусах. Чому ні? Скоро лиш побачиш, як слоні танцюють. Тогди буде пора... Отже так, прийди зараз до мене і не трать ані хвильки, скоро лиш побачиш, як слоні танцюють, а тогди підемо оба разом по всїх кеддагах!

Сим разом всї присутні так вже сьміяли ся, що кінця тому не було, бо то у ловців слонів старий дотеп, котрий значить: ніколи на віки віків. Посеред лісів буває велике місце, де каміне, дерева і ростини бувають гладко удоптані; їх називають місцями танцю слонів, але їх лиш рідко і то случайно знаходять, бо ніякий живий чоловік не може підійти слонів, коли они танцюють. Коли який погонич хвалить ся своїми ділами і своєю відвагою, то другі кепкуючи собі з него питають ся его: А коли ти видів, як слоні танцювали?

Каля Наґ спустив свого малого пана знов на землю а хлопець поклонив ся знову аж до самої землі та побіг за своїм розгніваним батьком. Малу срібну монету дав він своїй матери, що плекала его маленького братчика; цілу родину висадили на Каля Наґа, а відтак довгий ряд слонів рушив в дорогу на долину. Не був то зовсім якийсь спокійний і одностайний похід, бо сьвіжо зловлені слоні були особливо при кождім броді дуже неспокійні і уперті і треба їх було за кождий раз підганяти і словами і булавами.

Великий Тумаї валив Каля Наґа з цілої сили зелізним дручком, бо був дуже розлючений — але малий Тумаї був такий щасливий, що аж не міг говорити. Сагіб Мек Кін закликав его до себе і навіть дав єму гроші, а то була для него така похвала, як ніби для простого вояка то, коли его ґенерал викличе з ряду перед себе і перед всіма похвалить.

Що то може значити, що сагіб говорив о якімсь танци слонів? — спитав він наконець з тиха свою матір.

Але батько то зачув і відозвав ся сердито: Він хотів тим сказати, що ти ніколи в житю не станеш стежником. Розумієш тепер? Отто значить, що він сказав.... Чуєш — ти там на переді — що там заступило дорогу?

Якийсь асамский погонич, перед двома чи трома слонями на переді, відозвав ся з гнївом: Подай тут Каля Наґа — нехай научить отсе молоде слонятко розуму. — Та чи сагіб Мек Кін не має що ліпшого робити, як лиш висилати мене з вами ослами з рижових піль в долину?... Ходи до мене з твоїм скотом, нехай він отсего урвителя обробить трохи своїми клеваками.... На всїх богів в горах.... якийсь чорт вліз в отсих нових слонів, чи що, або хиба они звітрили своїх товаришів в джунґлях!

Каля Наґ штуркнув молодого слоня немилосердно в ребра, а старий Тумаї заворкотів: Паг — товаришів в джунґлях! Тут нема ніяких, бо ми всїх або порозганяли або половили. Твоя недбалість всему винувата. Чи мені самому держати цілий похід в порядку?

— Чуєте?! — відозвали ся другі погоничі глумливо. — Ми полювали і ми зловили! Го! Го! Які ви мудрі, тоті з долів! Таже хто лиш коли небудь уткнув свій ніс в джунґлї, той повинен преці знати, що слоні так само знають коли конець польованя, як і ми.... і длятого дикі слоні сеї ночи.... але на що мені марнувати своєї мудрости для отсего сьміття з долів?

— Що.... що будуть робити слоні сеї ночи? — спитав малий Тумаї.

— Самоубийство. Дня 19-го с. м. кинув ся під колеса зелїзничого поїзду перед стациею Заболотовом коло Снятина, якийсь селянин невідомого назвища і погиб на місци.

— По американьски. В Ню-Йорку відбуло ся весїлє одної пари, котра пізнала ся і полюбила ся в дуже дивний спосіб. Було то в анґлїйскій опері. На сценї співали дуже красно, орхестра ґрала зворушаючо, а один молодий горожанин одушевляв ся ангельскими чертами лиця недалеко сидячої горожанки. Чув, що его одушевлене прибирае чим раз грізнїйші розміри, зачинае вже его майже дусити, так, що мусїв отвирати уста, щоби хоть трохи зачерпнути воздуха.... Вкінци молодий Американець видер картку з нотатки і написавши на нїй: „Чи міг би я запитати, чи Ваше серце вже кого вибрало?“ — віддав єї з дуже елегантним уклоном хорошій паннї. Та перечитала картку, порадила ся у сидячої побіч матери і відписала: „Мое серце не вибрало ще нїкого; але длячого питаете ся о се, пане?“ По кількох мінутах одержала відповідь: „Панї, я залюбив ся в Вас смертельно, есьм вільний, мій річний дохід виносить 5000 долярів, маю дім як слїд і хотїв би, щоби моя господиня мала Ваші ангельскі черти. Чи можу надїяти ся, що мое бажане буде сповнене?“ Хорошій паннї подобали ся ті ориґінальні осьвідчини до сеї степени, що приняла їх ще перед кінцем представленя.

— Торговля людским волосєм. „Петербурский Лїсток“ подае цїкаві подробиції о торговли волосем, що его доставляють до Петербурґа. Найбільше людского волося прибувае по Різдві і йде на ріжні фризиєрскі потреби: перуки, коси, бороди, вуси і т. д. Всьо то розкупують прихильники маскарад, особливо в послїдних днях мясниць. Крім того е кілька складів гуртовних, де можуть набувати волосе фризиєри і инші особи. Найбільші посилки волося надходять з Угорщини і Молдави, дальше з декотрих ґуберній полудневої Росиї. Переважно е то волосе женщин, рідше бувають мужескі бороди. Торговлею волося займають ся звичайно жидівскі аґенти. Товар той досить дорогий. Найдорожше волосе платить ся по 600 рублїв за фунт, а навіть висше. Найдешевше е волосе чорне, що коштуе від 1 до 3 руб. за лут, дорожше е ясно-біле від 5 до 8 руб. за лут, а найдорожше волосе сиве, за котре платять по 16 до 20 руб. за лут. Рудо волосе цїнить ся також високо.

— Против студенток медицини. На дверех і таблицях берлиньского унїверситету прибито оногди портрет професорів унїверситету, що звертае ся против допусканя женщин до медичних студий. В сїм протестї находив ся між иньшими також отсей уступ: „Женщини звели медицину з властивої дороги, усунули з неї совістну працю. Підчас викладів приходить нераз до сцен, котрі так для учеників, як і для професорів дуже неприемні. Еманципация женщин стала ся нещастем. Особливо при медичних студиях еманципация стоїть в суперечности з моральностию. Сему треба рішучо запобігти і виключати женщини від тих студий. Треба їх виключити і з сеї причини, позаяк досьвід научив, що спільна наука мучить студентів. А така наука не лежить анї в інтересї дїйстного наукового поступу, анї в інтересї моральности“. Як студентки приняли сей протест, поки-що не знати.

— Нові сірники. З Франциї доносять о новім винаходї сірників, котрі мають відповідати всяким вимогам. Вже в роцї 1895, коли число жертв, отроених фосфором із сірників, досягло значної висоти, скликало францускє правительство осібний комітет, котрий мав подати, чим заступити білий фосфор, котрого уживае ся до виробу сірників. По дволїтних працях комітет не дійшов до успішного висліду, доперва два урядники державної фабрики сірників (у Франциї виріб сірників е монополем), Севені і Каган, представили ему новий рід сірників, що містять в собі замість фосфору мішанину сірки з фосфором, а окрім сего хльоран потасовий, і его принято. Нові сірники не містять побіч сих материй нїчого иньшого, крім дуже малої скількости червоного фосфору, котрий не е отруєю, і води. Тепер вже виробляють і продають у Франциї лише сірники S. C. (початкові букви винахідників). Своїм зверхним виглядом не ріжнять ся они від сірників уживаних доси, лише запах, що видобувае ся при паленю, пригадуе більше сірку як фосфор, але сей запах зовсїм не прикрий. Нові сірники не фосфоризують в темнотї анї при потертю, а отрої мають в собі так мало, що самоубийник мусїв би з'ужити що найменше 6000 головок, аби отруїти ся. Перевіз і перехованє нових сірників цїлком безпечні. Вирабляють їх тепер в фабриках: Трелязе, Беґль і Лєїтін.

Господарство, промисл і торговля.

Курс львівский.

Дня 22 марта 1899.	платять	жадають
I. Акциї за штуку	зр. кр.	зр. кр.
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	378·—	384·—
Банку кред. гал. по 200 зр. . .	200·—	210·—
Зелїз. Львів-Черпів.-Яси	291·—	294·—
Акциї гарбарнї Ряшів	205·—	212·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	258·—	265·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	96·50	97·20
Банку гіпот. 5% преміов.	110·30	111·—
Банку гіпот. 4½%	100·00	100·70
4½% листи застав. Банку краев.	101.00	101·70
4% листи застав. Банку краев. .	98·—	98·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . .	97·50	98·20
„ „ 4% льос. в 41 лїт.	97·50	98.20
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	95·70	96·40
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	98·40	99·10
Облїґи ком. Банку кр. 4% II ем.	102·50	—·—
„ „ „ „ 4½%	100·50	101·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	97·50	98·20
Позичка краев. з 1873 по 6%	104·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	97·40	98·10
„ м. Львова 4% по 200 кор.	94·30	95·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	26·50	28·—
Міста Станиславова	53·—	—·—
Австр. червон. хреста (Курс віденський)	20·50	21·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденський)	11·75	12·—
Італ. черв. хреста (Курс віденський)	11·—	12·—
Архікн. Рудольфа (Курс віденський)	29·—	30·—
Базиліка (Курс віденський)	7·05	7·45
Joszif (Курс віденський)	3·70	4·40
Сербскі табакові (Курс віденський)	4·25	5·25
V. Монети.		
Дукат цїсарский	5·63	5·73
Рубель паперовий	1·27	1·28
100 марок пїмецких	58·80	59·20
Доляр америк.	2·40	2·50

— Ого! — Та й ти тут, малий? Ну, добре, я тобі скажу, бо ти маєш більше розуму, як тоті черепахи, твої одноплемінники.... Будуть танцювати сеї ночи.... абись знав, будуть танцювати! І длятого повинен твій мудрий батько, що половив в с ї слонї на в с ї х горбах — длятого повинен він палї своеї огорожі подвійно вбити в землю.

— Що то за якісь небилиції! — відозвав ся великий Тумаі сердито. — Сорок лїт ходили ми — мій батько і я — коло слонів і нїколи не чули якихсь таких дурних небилиць о якімсь танцю.

Розуміе ся, що нї — бо такий чоловік з долів не знає більше нїчого як лиш чотири стїни своеї нужденної хати. А ти нїколи не чув нїчого про той танець? Що? Ну, добре, то лиш лиши сеї ночи свої слонї не попутанї, ти стара черепахо, а побачиш, що з того буде... Я сам видїв тото місце, де они танцюють.... Бапрі бап! А то ж кілько колїн мае ріка Діганґ? Вже знову брід і знов треба переганяти слонятка через него. Стійте там — ви слїпі сови там на задї!

Коли они так балакали та сварили ся і талапаючи ся брели через ріку, зробив ся і вечер і они дійшли аж до табору, котрий на борзї злагоджено.

Відтак привязали слонів задними ногами до великих палів; особливо сильних посторонків ужили до нових слонів, а коли вже все було готове, понакладали перед них цїлі купи паші. Погоничі з горбів пустились в сумерку вертати назад до саґіба Мек Кіна; они ще наказували людям з долів, щоби в ночи дуже пильнували ся а при тім мало що не пукали зі сьміху. Малий Тумаі сидїв перед Каля Наґом і дивив ся, як він великі вязанки трави напихав в пащу, аж гора паші перед ним ставала що раз менша і менша та наконець зовсїм щезла.

— Каля Наґу — відозвав ся хлопець — чорний ужу.... Таже ти то будеш знати.... чи люди з горбів говорили дїйстно правду? Чи ви можете танцювати?

Каля Наґ кивнув головою.

— А чи знаєш ти, де ваше місце до танцю?

Каля Наґ кивнув знову головою, а малий Тумаі вхопив ся за его довгий хобот і вилїз по нїм на широкий хребет та став бити ногами по нїм так, як би хотїв вибити дїру в грубій скірі. Відтак побіг та став ходити по цїлім таборі і шукати за там-тамом — решіткою, в котру краєві люди бють долонею.

Індийска дитина не показуе своеї радости тим, що посвистуе або викрикуе та вирабляє всїлякі збитки. Нї она сяде собі десь на самотнім місци і зачинає думати. Оттак! могутний саґіб Мек Кін, покровитель бідних, пан джунґлїв, наймудрійший чоловік під сонцем, розмавляв з ним, малим Тумаім — з ним і нїколи ще перед тим з нїяким другим хлопцем з долів. — Тумаі мусїв конче мати решітку — его серце бажало єї — і як єї був не знайшов, то був би розболїв ся. Єму удало ся позичити решітку у похатника в таборі; він побіг зі своїм скарбом до Каля Наґа і сїв собі перед свого приятеля загнувши ноги під себе. А відтак став бити в решітку — бум! там! там! — а зірки споглядали на него — бум! там! там!... і бив, і бив, і бив, а чим більше роздумував о тій великій чести, якої зазнав, тим голоснїйше несло ся его бум! там! там! серед тихої ночи. Не була то нїяка мельодия — лиш все однаковий шум без слів, тото бум! там! там! а преці оно робило его щасливим і поволи додав він ще один такт, а тогди здавало ся ему, як би решітка говорила: Са — гіб — Мек — Кін! Бум!

(Дальше буде).

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 23 марта. Тутешні часописи заперечують чутку, мовби Рада державна мала бути скликана вже з кінцем цьвітня і доказують, ще в дотеперішних диспозициях, після котрих Рада державна мае бути скликана аж під осїнь, не настала нїяка зміна.

Цельовец 23 марта. Межи президентом краю а краєвим маршалком ґр. Ґоесом прийшло до конфлїкту ізза §. 14, коли пос. Генлїнґер з нїмецкої партиї людової поставив внесенє з протестом против сего параґрафу. Президент краю спротивив ся тому доказуючи, що сойм переступив би свою компетенцию, але маршалок мимо того заявив, що поставить се внесенє на порядку дневнім.

Рим 23 марта. На конференциї амбасадорів анґлїйского, российского і француского під проводом італїяньского мінїстра для справ заграничних ухвалено відмовити нових кредитів для Крети, яких жадав кн. Юрий, і виробити кредит кретийскому правительству на торгах европейских.

Константинополь 23 марта. Порта кінчить розпочату акцию оборонну в Македониї. До Адріанополя вислано 22 ваґонів з пушками і муніциєю для доповненя укріпленя міста.

За редакцию відповідае: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).